

Resolució 127/2019, de 7 de març

Número d'expedient de la reclamació: 12/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Vic

Informació reclamada: Llista d'emissions per megafonia municipal i cost de cadascuna d'elles.

Sentit de la resolució: Finalització per desistiment

Resum: Segons l'article 94 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les Administracions públiques, tot interessat pot desistir de la seva sol·licitud, en el seu cas procedirà que l'Administració declari conclòs el procediment corresponent. Res impedeix que aquesta facultat pugui ser exercida per la persona reclamant en relació amb la seva Reclamació, amb els efectes que s'acaba de referir.

Paraules clau: Ajuntament. Periodista. Megafonia municipal. Reclamació contra silenci. Lliurament extemporani de la informació. Desistiment.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. L'11 de gener de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 12/2019, presentada per un periodista contra l'Ajuntament de Vic, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada a l'antecedent 2. La persona reclamant demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 30 d'agost de 2018 la persona reclamant, invocant la LTAIPBG, sol·licita a l'Ajuntament de Vic:

“- Llistat dels àudios que s'emeten o s'han emes per la megafonia de l'Ajuntament de Vic des de l'1 de desembre de 2017, amb les seves dates d'emissió programades.

“- Cost de locució, producció o qualsevol altre derivat referent a l'àudio amb el següent text: “*No normalitzem una situació d'excepcionalitat i d'urgència nacional. Recordem cada dia que hi ha presos polítics i exiliats. No ens desviem del nostre objectiu, la independència de Catalunya.*”

El 23 d'octubre de 2018 la persona reclamant presenta un segon escrit a l'Ajuntament de Vic, que fa referència a l'anterior sol·licitud, senyala que no ha rebut resposta municipal, pel que s'ha de considerar estimada en aplicació de l'article 35.1 LTAIPBG, invoca l'article 35.3 LTAIPBG i en conseqüència sol·licita que es posi a la seva disposició la informació sol·licitada en el termini

màxim de 30 dies, a més de citar les conseqüències sancionadores que podrien derivar de l'incompliment d'aquesta última petició, a tenor del que disposa l'article 35.4 LTAIPBG.

3. La Reclamació presentada l'11 de gener assenyala que l'Ajuntament de Vic encara no hauria donat resposta a la sol·licitud anterior d'informació pública.
4. El 16 de gener de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Vic i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que n'és causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per a resoldre la Reclamació.
5. El 28 de febrer de 2019 l'Ajuntament de Vic acredita a la GAIP la comunicació de la informació sol·licitada a la persona reclamant.
6. El 28 de febrer de 2019 la GAIP la persona reclamant comunica a la GAIP la seva voluntat de desistir de la Reclamació, per haver obtingut la informació sol·licitada.

Fonaments jurídics

1. *Competència de la GAIP i consideracions generals sobre el contingut i l'abast del dret d'accés a la informació pública.*

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "*Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol*". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. De conformitat amb aquests preceptes, la GAIP és competent per a tramitar i resoldre aquesta Reclamació, atès que es presenta en relació amb el silenci administratiu produït en ocasió de la presentació d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "*el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei*". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "*la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei*".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "*Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda*". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "*El dret d'accés a la informació*

pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.*

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. Desistiment

Segons l'article 94 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les Administracions públiques, tot interessat pot desistir de la seva sol·licitud, en el seu cas procedirà que l'Administració declari conclòs el procediment corresponent. Res impedeix que aquesta facultat pugui ser exercida per la persona reclamant en relació amb la seva Reclamació, amb els efectes que s'acaba de referir.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 7 de març de 2019, resol per unanimitat:

1. Finalitzar la Reclamació 12/2019 per desistiment de la persona reclamant.
2. Disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.